

fentligt ansatte. Det overlader jeg trygt til arbejdsmarkedets parter. Jeg tror, at uanset hvem vi gik ud og mødte på gaden lige her udenfor, ville de synes, det var dejligt at få lidt mere i løn.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Lise von Seelen.

Kl. 15:35

Lise von Seelen (S):

Jeg vil også opholde mig lidt ved bemærkningerne om personalet. Det er jo positivt, hvis vi kan få uddannet noget mere sundhedspersonale, det har vi hårdt brug for. Men stadig væk vil de enkelte områder jo være i indbyrdes konkurrence, i særdeleshed så længe vi har mangel på arbejdskraft. Vil fru Vivi Kier ikke give mig ret i, at hvis vi var i stand til at give det medicinske område et løft, ville vi kunne bryde den tendens, der er til, at folk vælger at arbejde på andre afdelinger end de medicinske, så vi kunne stoppe det gennemtræk af personale, der er på de medicinske afdelinger? Sundhedspersonalet er jo kendetegnet ved, at de gerne vil være der, hvor de kan få lov at lave det faglige gode arbejde, det arbejde, de kan være stolte af.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Vivi Kier (KF):

Nu er jeg selv uddannet sundhedspersonale, og jeg ved jo, at sundhedspersonalet ligesom os 179 medlemmer herinde i Folketinget har vidt forskelligt temperament med hensyn til, hvor de har lyst til at arbejde, og hvilket arbejde der tænder dem. Det er jo vidt, vidt forskelligt. Og så må jeg sige, at jeg, når fru Lise von Seelen spørger, om jeg ikke vil medgive, at der er brug for et løft, lige sidder et øjeblik og tænker: Hvad er det for et løft, fru Lise von Seelen tænker på?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lise von Seelen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:36

Lise von Seelen (S):

Lige præcis det har jeg let ved at svare på, for det, jeg tænker på, er det løft, som beslutningsforslaget kunne medføre for hele området. Jeg hørte, at fru Vivi Kier sagde, at selve de otte punkter forekom ordføreren lidt rodede. Så vil mit spørgsmål være: Vil fru Vivi Kier være med til at rydde op i det, hvis punkterne i øvrigt er

sympatiske og kan være med til at give nogle forbedringer for de medicinske patienter? For vil da gerne, tror jeg, tage imod en hjælpende hånd, hvis vi kan få et bedre overblik over det her, så det bliver mindre rodet. Vil ordføreren være med til det?

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:37

Vivi Kier (KF):

Når jeg afviste forslaget og sagde, at det var lidt rodet og selvmodsigende, var det jo, fordi de otte punkter er meget, meget konkrete, og nogle af punkterne er selvmodsigende, og andre af punkterne er allerede iværksat. Derfor må jeg sige, at jeg må afvise forslaget, men har man på udvalgsniveau lyst til at diskutere med mig, er jeg altid åben for at snakke – også om det medicinske område.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er sådan set temmelig tiltalt af overskriften på det her forslag, nemlig: » ... en national handlingsplan for det medicinske område«. Vi mener i virkeligheden, at der er brug for noget i den retning, og vi mener, at det medicinske område har lidt under at være underprioriteret i forhold til det kirurgiske område. Så vi synes, at det er godt, at vi her i dag og forhåbentlig fremover i udvalgsarbejdet får fokus på det medicinske område.

Det står umiddelbart klart, dels fra ministerens tale – selv om man altid kan diskutere, om den helt forholdt sig til forslaget eller ikke – dels fra de andre ordførertaler, at der i hvert fald ikke umiddelbart er et flertal for selve beslutningsforslaget. Men jeg synes, at vi i udvalget skal stræbe efter at lave en beretning og se, om vi dog ikke kan komme et eller andet stykke vej og få taget nogle initiativer, så vi får lidt mere fokus på det her område, uden at vi samtidig fuldstændig blander os i regionernes arbejde.

Der er mange, der har været inde på her, at det skal man ikke gøre, men det har man dog kraftigt gjort med en lang række af de andre planer, kan man sige, så det burde måske ikke have været så saftigt et argument, som det har været